

Esin kaynağını, tasarımın yalınlaştırılmasının yaşam tarzımızı devrimci bir şekilde dönüştürebileceği fikrinden alan Absalon, çoğunlukla tahta ve mukavva kullanarak inşa ettiği, içi ve dışı beyaza boyanmış hücre konstrüksiyonlarıyla tanınmaktaydı. Absalon, tasarımlarında, kendi vücut ölçülerinden ve günlük nesnelere ilişkilenen hareket modellerinden yola çıkarak, ev içi mekanını asgari bir işlevselliğe indirgedi.

Hücrelerin hantal geometrik dış cephele bir masa ve sandalye, bir gardrop, küçük bir mutfak, duş ve tuvalet gibi sadece insanın ihtiyaç duyduğu temel öğelerin seyrek bir şekilde yerleştirildiği iç mekanları barındırır. Absalon, her bir öğeyi temel bir geometrik forma indirgeyerek tefekkürü teşvik edeceğini ve “özel alanı entellektüel ve manevi yönden yoğunlaştıracağını” umduğu kapalı iç mekanlar yarattı.

Absalon, hücrelerini dünyanın çeşitli büyük şehirlerine yerleştirerek onları birer yaşam üssü, seyahatleri sırasında mola verebileceği noktalar olarak kullanmayı amaçlıyordu ve bu amaç için 1987 yılından 29 yaşında vefat ettiği 1993 yılına kadar çalıştı.

Sergilenen performans videolarında Absalon hücrelerin el değmemiş gibi duran iç mekanlarının nasıl deneyimleneceğini gösteriyor. *Proposition d'habitation (Yaşama mekanı/mesken önerisi)* (1991) adlı videoda, Absalon hücresinin içinde sınırlı alanların arasında dolaşarak ve özel tasarlanmış her birimin işlevini uygulamalı olarak gösteriyor. Bir laboratuvarı andıran ortam steril ve kusursuz. Absalon'un hareketleri ölçülü fakat garip, eksteriyetle etrafındakiler nedeniyle kısıtlanıyor. Mekan her adımda küçülüyormuş gibi gözüküyor ve neredeyse klastrofobik bir gerilim ortaya çıkıyor, öyle ki Absalon'un performansı başladığı gibi bitirmesi ve tekrar yatması bir rahatlamaya yol açıyor.

*Solutions (Çözümler)* (1992) adlı video ise *Proposition d'habitation*'un ipuçlarını verdiği işlevleri bir içki koymak, yemek yemek, sigara içmek, banyo yapmak ve uyumak gibi çeşitli senaryolar sunarak anlatıyor. Seri, her bir modüler formun işlevini gösterirken aynı zamanda seyirciyi de bu eviçi etkinliklerini izlemeye, bir nevi röntgencilğe davet ediyor.

*Bataille (Kavga)* (1993) adlı çalışmasında beyaz bir gömlek ve takım elbise pantolonu giyen Absalon tamamen beyaz bir mekanın içinde cilalı zeminin üstünde çılgın gibi dolaşarak ve hayali bir düşmanı alt etmeye çalışıyor. Havaya tekrar tekrar darbeler savuran Absalon performans süresince gittikçe koordinasyonunu yitiriyor. Sonuçta yanlış yönlene şiddeti kendi üzerinde bir şiddet eylemine dönüşüyor.

Buna benzer bir şekilde *Bruits (Gürültüler)* (1993) isimli videoda Absalon'un aralıklarla gelen bağırışlarının yöneltildiği kimse yok gibi. Sadece tekrar bağırabilene kadar ara veren Absalon'un garip bir duruşu var. Sarfettiği çaba

yüzünden bitkin düşse ve sonunda sesi kısalsa da meydan okuyan bir tavırla ileri doğru bakmaya devam ediyor.

Absalon

1964 (Ashdod, İsrail) – 1993 (Paris)

*Proposition d'habitation (Yaşama mekanı/mesken önerisi)*, 1991

Video, renkli, ses; 3'30", Galerie Chantal Crousel, Paris izniyle

*Solutions (Çözümler)*, 1992

Video, renkli, ses; 7'50", Galerie Chantal Crousel, Paris izniyle

*Bruits (Gürültüler)*, 1993

Video, renkli, ses; 3'23", Galerie Chantal Crousel, Paris izniyle

*Bataille (Kavga)*, 1993

Video, renkli, ses; 62'24", Galerie Chantal Crousel, Paris izniyle

Bu dört video 1992 yılında 3. Uluslararası İstanbul Bienali'nde gösterilen *Cellule No. 2 (prototype)* [Hücre No. 2 (prototip)] (1992) adlı video gibi sanatçının hücre konstrüksüyonları içinde gerçekleştirdiği performansları sergiliyor.